

Sygn. akt **II AKa 10/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maciej Żelazowski
Sędziowie:	SA Stanisław Stankiewicz SA Andrzej Wiśniewski (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Kaczmarek

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Szczecinie Anny Staniszczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2018 r. sprawy

Z. K. (1)

o odszkodowanie i zadośćuczynienie wynikłe z wykonania kary wymierzonej wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 9 lipca 2015 r., sygn. akt II W 476/15

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 6 października 2017 r., sygn. akt III Ko 303/17

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. Ł. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. wydatkami za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

SSA Andrzej Wiśniewski SSA Maciej Żelazowski SSA Stanisław Stankiewicz

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 6 października 2017r. oddalił wniosek Z. K. (1) o zadośćuczynienie i odszkodowanie wynikłe z wykonania kary wymierzonej wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 9 lipca 2015r., sygn. II W 476/15.

Sąd zasądził również wynagrodzenie na rzecz pełnomocnika z urzędu.

Wyrok zaskarżyła pełnomocnik wnioskodawcy, zarzucając wyrokowi:

1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na uznaniu, że w okolicznościach sprawy nie zachodzą przesłanki do zasądzenia na rzecz wnioskodawcy odszkodowania oraz zadośćuczynienia, w sytuacji gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie prowadzi do wniosku, iż wyrok nakazowy wydany przez Sąd Rejonowy w Myśliborzu z dnia 09 lipca 2015r., sygn.. akt II W 476/15 został wydany z naruszeniem prawa,

2) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez oddalenie wniosków dowodowych zgłoszonych przez wnioskodawcę w piśmie z dnia 20 lipca 2017r. w sytuacji gdy przeprowadzenie tych dowodów miało istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Podnosząc powyższe pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie I i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez przyznanie na rzecz wnioskodawcy kwoty 2,5 miliona złotych tytułem odszkodowania oraz 2,5 miliona złotych tytułem zadośćuczynienia za poniesioną szkodę i doznaną krzywdę, wynikające z wykonania wobec wnioskodawcy kary zasądzonej wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 09 lipca 2015r., sygn. akt II W 476/15, a której to kary wnioskodawca nie powinien był ponieść, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pełnomocnika wnioskodawcy okazała się oczywiście bezzasadna.

Zgodnie z art. 552 § 1 k.p.k. zadośćuczynienie oraz odszkodowanie służy skazanemu, który w wyniku wznowienia postępowania lub kasacji został uniewinniony lub skazany na łagodniejszą karę. Wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Myśliborzu w sprawie II W 476/15 nie został skasowany, ani nie doszło do wznowienia postępowania w tej sprawie, wobec czego nie zaistniała przesłanka umożliwiająca wystąpienie ze skutecznym wnioskiem o zasądzenie zadośćuczynienia lub odszkodowania.

Na tym w zasadzie można by zakończyć uzasadnienie, ale dodać trzeba, że w sprawie II W 736/14 Sądu Rejonowego w Myśliborzu orzeczono wobec Z. K. (1) zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych objętych kategorią C na okres 6 miesięcy (k. 12 akt), a naruszenie tego zakazu było przesłanką ukarania w sprawie II W 476/15. Dlatego złożony wniosek o wznowienie nie został uwzględniony, a katalog podmiotów uprawnionych do złożenia kasacji w sprawie o wykroczenie jest ograniczony i brak jest informacji, by kasacja w ogóle została złożona, nie wspominając o tym, by została uwzględniona.

Wobec tego wniosek o zawieszenie postępowania był całkowicie chybiony, a wniosek o poddanie wnioskodawcy badaniu przez biegłych celem ustalenia stopnia zadośćuczynienia był bezprzedmiotowy w sytuacji, gdy nie doszło do wznowienia postępowania, ani skasowania wyroku nakazowego.

Dlatego zaskarżony wyrok, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., został utrzymany w mocy.

O wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu Sąd orzekł na podstawie § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r. poz. 1714 i z 2017r. poz. 1796).

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd orzekł na podstawie art. 554 § 4 k.p.k.

(Andrzej Wiśniewski) (Maciej Żelazowski) (Stanisław Stankiewicz)